

Yaş Günü Partisi Kutlamak Üzerine

— safdeha · 30 Ekim 2019

“Tarihte bilinen ilk doğum günü kutlaması, Eski Mısır’da ve milâttan önce 3000’lerde... Yani yaklaşık beş bin yıllık bir geçmişi var ve ilk defa firavun hânedanından “Kendisinin kutsal tanrı olduğunu iddiâ eden” birisi için kutlanıyor. Bu doğum günü kutlamasını yapan kadın da Kleopatra...

Eski Yunanlıların inanışında ise, av ve ay tanrıçası kabul edilen Artemis, her ayın altısında doğum gününü kutluyor. Bu sebeple her ay bir doğum günü kutlaması ve yılda on iki doğum günü oluyor. Bu kutlama esnasında, Artemis’in kendisine un ve baldan kocaman bir pasta yaptığına inanılıyordu. Yunanlıların bu çok tanrılı sapık inanışları bir tarafa, insanlar için de doğum günü kutlamaları yaptıkları nakledilir. Bu kutlamalar, sadece erkekler için yapılır ve o erkeğin ölümünden sonra da “doğum günü” kutlamaya devam edilirdi.

Devlet adamlarının doğum günleri milli bayram ilan edilerek kutlanıyor.

Aynı kültürün devamı mâhiyetindeki Hıristiyanlıktan önceki Roma’da, imparator ve önemli devlet adamlarının doğum günleri, Senato (meclis) kararı ile “millî bayram” îlan edilerek kutlanmıştır. Hıristiyanlığın doğuşu ile bütün bu doğum günü kutlama âdetleri sona ermiştir.

İlk Hıristiyanlar, yaşadıkları dönemin zorlukları ve gördükleri işkenceler yüzünden, insanın “dünyaya doğuşunu” kutlamak yerine, bu çile yurdundan ayrılmak demek olan “ölümü” kutlamayı tercih etmişlerdir. Bu sebeple ismi yaşatılan Hıristiyan azizlerinin doğum günü değil, ölüm günleri kutlanırdı. Çünkü bu azizler, öbür dünyaya geçmek sûretiyle “gerçek hayata doğmuş” olurlardı.

Daha ilginç ise, Milâttan sonra 245 tarihinde, Kilise, Hazret-i İsa’nın doğum gününü kendince tespit ettiği hâlde, böyle bir günü kutlamayı, Mısır firavunlarının ve putperestlerin âdetlerine benzemek olarak görmüş ve büyük bir günah kabul etmiştir.

Görüldüğü üzere, doğum günü kutlamanın başlangıcı ve gelişmesi, tamamen İslâm inanç, medeniyet ve kültürü dışındadır. “ (Alıntı)

Araştırınca, yukarıda ki bilgiye ulaştım. Cumhuriyet Bayramında doğmuşum. Doğum günüm işte, mumlar, pastalar... İyi ki doğdun temennileri, hediyeler... Bir adet almış gitmiş... Neden, niçin yapılır demeden, gelenek halini almış işte... Hiç bu güne kadar araştırmadım, her şey kadar güzeldi ki... Birleştirici, bayram gibi, sınırsız, küsleri barıştıran!

Neden doğmuşum, neden bir anne ve babam olmuş, neden bir ırkın ve ebeveynin dininin

mensubuyum... Kutlarsam ne kazarım ki veya ne kaybederim ki?

Yıllar önce bir İngiliz arkadaşım sohbetin arasında Müslüman mısın diye sormuştu bana. Aslında kimseyle din konusunda konuşmamak, en büyük ideolojimdi. Mümkün mertebe konuşmamaya gayret ederim. Tepeden düşme bu soru sorulunca ne demeliyim diye bana asırlar gibi uzun gelen süre içinde düşündüm. kasıtlı sorulmuş bir soruydu... Allah yardım etti bana, ilahi bir ilhamla, "Ben doğduğumda zaten Müslümandım. Din seçmekte seçeceğim yoktu ki... Akil balık olunca dinimi sorguladım. Gerçekten ben Müslüman mıyım? Tevrat'ı, İncil'i, Budizm'i, hatta Kur'anı yeniden okudum. En son noktada dinimin İslam olduğuna inandım. İman hakikatlerimi karşılayan tek Kur'andı!" dedim. İngiliz, " Oldukça şaşırtıcı bir cevaptı. Sanki atlara takılan eyeri atmış, geniş bakış açısıyla yaşama bakıyorsun, ne güzel...Senin gibisini ilk defa gördüm." dedi. "Ben İslam'ı kabul et demiyorum şüphesiz ama sen de Kur'anı okuyabilir ve belki de ondan fayda bularak, hayatında bazı değişiklikler yapabilirsin, Kur'andan faydalanabilirsin!" dedim. "Ben seni çok sevdim, seninle mesela yarın tekrar karşılaşmak isterim. Konuşalım!" deyince, "Ankara'dan iş için geldiğimi ve bunun için bir zamanım olmadığını, özür dileyerek, el sıkışarak samimi bir gülüşle ona veda ettim. İnternet, medya imkanları yoktu o zamanlar. Mektup yazmaktı tek iletişim... Hani "Bak postacı geliyor..." denilen zamanlardı.

O İngiliz'e verdiğim cevap gibi şimdi, yaş günü kutlamasını araştırdım. İnandığımdan ve yaşattıklarımından ne kadar farklıymış meğer....

Hani Ben Müslümanım, bu dinen adet değilse, kutlamamalıyım mı? Yaş pastaya konan mumlar, elektrik olmadığı zamanlarda camileri, evleri aydınlatmıyor muydu? Yemek nimetini aydınlatmasının ne zararı olabilir ki? İnsan doğduğunun şükrünü etrafında sevdikleri ile paylaşırsa ne mahsuru olabilir ki? Günahını da sevabını da o gün düşünse ibadet olmaz mı? Din zaten niyete bağlanmamış mı? Yaptığımız her amel Allah yolundan bizi çevirmiyorsa bunu paylaşmaktan ne zarar gelebilir ki?

Kafam karışık işte... Birisi daha "İyi ki doğdun diyor!" samimi bir gülüşle. Alışkanlık olmuş, teşekkür ediyorum!

Saffet Kuramaz